

Tankar på tåget

Batterierna är laddade igen, fulla av energi, tankar och nya måsten. I skrivande stund är det fortfarande sommar med bad, sol och semester. Men snart är hösten med svampdoftande skogar och bärens tid här, för att senare övergå till vinterdvalans möjligheter till ro, snö, långfärdsskridskor, skidor och nytt hopp om en ljusare årstid.

Är på väg hem med tåget från en underbar fågelskådning på Andøya i Norge. Med härliga minnesbilder av 50 000 lunnefåglar svärmande runt den konformade Bleiksøya, massor av sillgrisslor, tobisgrisslor, labbar, tordmular, toppat med 8 havsörnar som svä- var i sitt paradiset, känner jag hur tåget stannar med ett gnissel vid Kiruna station: "Men vad är det för fula stora högar man ser här utefter järnvägen", undrar hustrun?

– Jo de kommer från gruvan, svarar jag. Tankarna börjar genast rulla hos oss. Hon frågar varför man inte gör grus av det och exporterar det också.

– Så slipper vi att tömma våra viktiga grusåsar som producerar grundvatten, fyller jag i. Ja, det kan man verkligen fundera på.

År 2010 genererade vi totalt 117,5 miljoner ton avfall i Sverige. 22,4 miljoner ton från hushållen och hela 89 miljoner ton från gruvindustrin. Rester av anrikningen. 15 tåg, med 68 vagnar var per dygn, kör med svensk malm till Narvik för export.

Vi lämnar efter oss gigantiska minnesmonument av kortsiktigt tänkande, till kommande generationer att ta hand om. Väl medveten om efterlängtade arbetstillfällen och inkomster för individer och vårt land tänker jag ändå: Måste vi tömma allt? Hoppas det blir till nyttiga produkter av hög kvalitet av metallerna vi exporterar, hoppas de återvinns så mycket det någonsin går.

Men vart tar vinsterna vägen, hur mycket skatt betalas? Jag läste i DN att gruvnäringen bara betalar någon promille i skatt. Det gäller även de utländska bolagen...

Vi funderade vidare på affärsidén *att flytta en hel stad* för att krossa våra urgamla berg som funnits i ca två miljarder år. Tömma våra tillgångar med högteknologi så effektivt som möjligt på kortaste tid. Kvar blir ett skafferi av tomma hål av begagnad välfärd. Vad ska våra efterkommande leva av sen? Är det det som kallas för hållbarhet???

Nyheter i Hågelbyläget

Länsstyrelsen har upphävt kommunens beslut av Etapp I, vilket överklagades, men länsstyrelsen står fast. Botkyrka utlyste då ny utställning för att kvickt kunna släta över sina misstag och gå vidare. "Utställningarna" blev en demokratisk samrådskatastrof: dokument saknades, informationen bristfällig och ett medborgarkontor var stängt. Detta har påpekats i vårt yttrande. Samrådet måste tas om på nytt. Angående strandskyddet har länsstyrelsen inte svarat på vår överklagan.

Ännu en glädjande nyhet. Vid inventering av den sällsynta rödlistade insekten bergscikada, *Cicadetta montana*, har den nu bekräftats påträffad i Hågelby. Fyndet ligger inom Etapp II o III av byggplanen och delar luftrum med vattenland och sagopark. Fyndet har rapporterats till länsstyrelsen och Artdatabanken. Årlig uppföljning är nu nödvändig för att följa den **starkt hotade arten**, hotkategori (EN). Fyndet understryker också vårt krav på en fördjupad flora- och faunainventering över hela året.

Stort tack till alla er uppmuntrande medborgare och medlemmar som vi stöter på överallt. Med vind i seglen lovar vi att kämpa vidare på olika fronter.

Vi vill också uppmuntra er att förnya och förstärka styrelsen. Vi vet att många begåvade medlemmar med hållbart förnuft skulle kunna tillföra värdefulla färsk kunskaper, energi och tankar:

"Vi kan inte lösa dagens problem med gårdagens lösningar"

(Albert Einstein).

Hör av er och välkomna att påverka framtiden med oss. Det finns alltid behov av just dina kunskaper inom ditt intresseområde. Välkomna också till våra evenemang i vårt nya program.

Hösten 2013

Jan "Poppe" Govella

Ordförande i Botkyrka–Salem kretsen av Naturskyddsföreningen